Durantis, Guilelmus: Rationale divinorum officiorum

Straßburg: [Johann Prüss], 1486

mense septēbri. Innocētius vo pa. ter
tius ꝯposuit illā. A cunctis nos q̄sum⁹
dn̄e mēt ꝯ ⁊ cor. defen. ⁊c. In ecc̄ia latera
nēsi nunq̄ʒ dr orō: sʒ in missa ⁊ i oib⁹ ho
ris loco orōis alta voce p̄nunciat̄ oratō
dn̄ica. q̄ in nouo test. prima orō fuit. nā
et in primitiā ecc̄ia sic fiebat. Sane
pontifex seu sacerdos dū orare seu orō-
nem dicere incipit. man⁹ eleuat ⁊ exten
dit iuxta illō. Manus remissas erigite
et genua debilia roborate Et romāo pō
tifici ac etiā alijs epis: in mlt̄ ecc̄lijs mi
stri astantes man⁹ eleuatas sustentant
Que manuū eleuatō a lege sūpsit exor
diū. Legit̄ eī in exo. xvi. c. ꝙ cū isrl̄ pug-
ret aduersus amalech in deserto. moyses
ascendit sup̄ verticē collis. Cūq̄ʒ leua-
ret manus vicebat isrl̄. si vo paululū
remisisset amalech ppl̄m supabat. Aa-
ron aūt ⁊ hur sustentabāt man⁹ eius ex
vtraq̄ʒ p̄te. Legit̄ etiā. iij. Re. ca. viij. ꝙ
salomō stetit an̄ altare dn̄i in ꝯspc̄u ec-
clesie israel: ⁊ expandit man⁹ suas in ce-
lū orās p̄ pp̄lo. ⁊ gen̄. xiiij. Leuo manū
meā ad dn̄m deū in excelsū. Eleuatio
aūt ipsa rep̄ntat ꝙ xp̄s eleuatꝭ manib⁹
ferebat̄ in celū. Uel eleuat man⁹ adin-
star saluatorꝭ in cruce pendētis Un̄ illō
Eleuatio manuū meaꝝ sacrificiū vesp-
tinum. Extensio vero manuū ideo fit.
Nam xp̄us cū expādisset man⁹ in cruce
pro p̄secutorib⁹ orauit dicēs. Pat̄ mi
dimitte illis q̄ꝛ nesciūt q̄d fa. Moralit̄
instruēs q̄ꝛ christus sp̄ p̄atus ē recip̄e
penitentes. iuxta illō q̄ð ipse promisit.
Omīs qui venit ad me nō eijciā foras.
Quidā tn̄ p̄fidi heretici derident hm̄ōi
manuū extēsionē ppt̄ illō ysa. Cum ex-
tenderitis manus vrās auertā oc̄los
meos a vobis.

De epistola.

Ratione finita
dicitur epistola q̄ significat
doctrinā apl̄oꝝ. Eleganter aūt illā p̄ce
dit orō: q̄ꝛ legit̄ lu. x. c. Rogate dominū
messis vt mittat oparios suos in mes-
sem suā. Sane ep̄la grece latine super-
misso vel superogatio. dr ab epi q̄ð est
sup̄ ⁊ stolon q̄ð ē missio. Missa eni ē ab
apl̄is sup̄ legē moysi. sup̄ psalmos ⁊ p̄-
phetas ⁊ sup̄ euāgeliū: sic̄ ⁊ pp̄hete sup̄
legē. Un̄ ⁊ littere de vna p̄sona ad aliā
misse appellant̄ epistole. i. sup̄misse q̄si
misse sup̄: seu p̄ter id q̄ð refert nūcius
viua voce. sic̄ ⁊ apl̄us sup̄ id q̄ð dixerat
ephesijs. corinthijs ⁊ alijs ep̄las mitte
bat. Legi dʒ epistola s̄m magistꝝ petrū
antisiodoreñ. in dextra p̄te ecc̄ie: q̄ꝛ xp̄s
primo venit ad iudeos q̄ dicebātur in
dextra esse. Melius tn̄ fit i medio eccle
sie pro eo ꝙ iohēs fuit medius int̄ apo
stolos ⁊ pp̄hetas vt iam dicet̄. Dicitur
quoq̄ʒ ep̄la in loco inferiori: euāgeliū
in sup̄iori ⁊ supposito pāno d̄ q̄ sub euā
gelio dicet̄. Premittit̄ aūt ep̄la euāge-
lio. epistola nāq̄ʒ desiḡt officiū q̄ð iohēs
an̄ xp̄m exercuit: qui preiuit an̄ faciem
dn̄i pare vias ei⁹: sic̄ ip̄e testat̄. Ego vox
clamātis in deserto pate viā dn̄i. Johan
nes g̊ q̄si subdyaconus fuit ⁊ submini-
ster illi⁹: qui de se dicit. Non veni mini-
strari sʒ mīstrare. Un̄ sic̄ predicatio io-
hānis p̄cessit p̄dicatōez christi. ita ep̄la
euangeliū p̄cedit. Gerit q̄ʒ ep̄la figurā
legꝭ ⁊ pp̄hetie q̄ christi aduētū precesserūt
sicut ip̄a euāgeliū p̄cedit Precessit qui
dem lex euāgeliū sic̄ vmbra lucē: sic̄ ti-
mor caritatē: ⁊ initiū p̄fectōem. Sa-
ne subdyaconū epistolā lecturꝝ vn⁹ tm̄
comitat̄ acolitus: q̄ꝛ p̄dicatiōem iohis
pauci secuti sūnt: qm̄ lex neminē ad p̄-
fectōem ducit. Sʒ dyaconū euāgeliū
lecturꝝ tā subdiaconi q̄ʒ acoliti ⁊ ceteri
comitant̄: q̄ꝛ p̄dicatōez euangelij q̄ p̄fe
ctum facit plurimi susceperūt. Dici etiā
potest ꝙ p̄ subdiaconi ⁊ diacōi ad legen
dum p̄cessum duplex xp̄i manifestatio:
p̄ duplicē eius aduentū significat̄ q̄ꝛuꝫ
prim⁹ vnū tantū habuit p̄cursorē scʒ io
hānē qui p̄ subdiaconū p̄cedentē signi
ficat̄. Scd̄s duos hēbit videlʒ enoch
et heliā qui p̄ duos vel plures p̄ceden-
tes dyaconū figurant̄. Facies autē epi-
stolā legentis respicere dʒ altare quod
christū significat: q̄ꝛ iohis p̄dicatio se ⁊

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-124/0132

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt

gefördert durch die DFG